

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sect. V. Quinam hoc sacrificium offerre, poßint, & pro quibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

VII. Sacerdotum quorundam circa communionem in Missa consuetudo.

Cum etiam in usu apud multos Sacerdotes sit, ut hostiam quam jam consecrant collocent in remonstrantia, & illam quae antea in ea fuerat sumant, arguere videtur non esse juris divini, ut Sacerdos teneatur communicare ex hostia, quam consecravit. Hoc etiam ex eo suadet, quod novi Sacerdotes non ex materia ab ipsis tunc consecrata, sed ex praefecris subinde communicent.

SECTIO QUINTA.

Quinam hoc Sacrificium offerre possint, & pro quibus.

I. Plures in Ecclesia esse Sacerdotes, & in eorum hoc sacrificium sapienter offerri, certum est.

QUAMVIS Apostolus in Epistola ad Hebraeos, unius tantummodo Sacerdotis & unius Christi sacrificii mentionem faciat, plures tamen esse in Ecclesia Sacerdotes, & in eorum hoc sacrificium sapienter offerri, indubitatum est: quemadmodum licet Christus sit unus Magister, & unus Pastor, plures nihilominus sub Christo esse Doctores & Pastores certum est, qui oves Christi instruant, pascant, & gubernent, ac de terrestri hoc ovili ad caeleste felicissimè eas transmittant, nunc itaque circa praesentem materiam inquirendum, quinam & quomodo hoc Sacrificium in eorum veluti Sacerdotes offerant.

II. Christus ipse hoc sacrificium offerre principaliter.

In primis Christum ipsum, qui est Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech, hoc sacrificium principaliter offerre certum est de Fide, & definitum in Tridentino, & habetur capite Firmiter. Non verò immediatè aliquid circa hoc sacrificium nunc agit Christus, sed solum offert in quantum hoc sacrificium ad Dei honorem instruit, & Sacerdotes sibi tanquam ministros substituit, ut in illius personam quotidie illud Deo offerrent, sicque illud offert Sacerdotum ministerio, ut docet Tridentinum, qui proinde loquuntur hic in personam Christi, & verbis Christi, cum in aliis Sacramentis loquantur in personam propriam.

III. Sacerdotes omnes & soli possunt offerre hoc sacrificium.

Omnes & soli Sacerdotes possunt propriè hoc sacrificium offerre: est certa conclusio, ac de Fide. Ratio est clara, hoc namque sacrificium fit per consecrationem, solis autem Sacerdotibus conceditur hæc potestas, quæ etiam non privantur quantumcunque excommunicati sint, ab officio suspensi, depositi, degradati, Schismatici, vel etiam hæretici. Aliquo tamen modo possunt Fideles omnes hoc sacrificium offerre, vel quia sunt membra Ecclesiae, cujus nomine Sacerdos illud offert, vel quia praesentes sunt, ei que generali aut peculiari modo nempe ministrando assistunt, vel devotione aliquâ actuali Christum Patri offerunt: sicut dicitur in canone Missæ, *Memento Domine famulorum, &c. pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis* Quæ omnia fufius declarat Suarez hic, disp. 78. sect. secundâ & tertiâ, Bellarminus, Vasquez disp. 226. Conihek quæst. 8. artic. primo, dub. 6. & alii.

IV. Pro omnibus in Purgatorio detentis offerri potest Missa sacrificium, id est licet non fuerint baptizati.

Pro omnibus defunctis in Purgatorio detentis potest offerri hoc sacrificium, etiam si baptizati non fuerint: Primo enim Concilium Tridentinum sessione vigesima-quintâ initio docet universim animas in Purgatorio detentas fidelium suffragiis, potissimum verò acceptabili altaris sacrificio juvari. Deinde Sanctus Ambrosius pro

Valentino Imperatore catechumeno iussit Missam celebrari, quod etiam præcepit Pontifex capite Apostolicam pro quodam excommunicato Sacerdote qui piè vixerat, sed per errorem baptizatus non fuit. Probabilius tamen videtur hoc sacrificium non baptizatis non prodesse ex opere operato, sed solum per modum impetrationis, ut Deus liberaliter iis aliqua concedat. Pro parvulis sine Baptismo defunctis offerri hoc sacrificium non potest.

Pro damnatis offerri nequit hoc sacrificium, cum ibi nulla sit redemptio. Pro Beatis hoc sensu offerri potest, ut fufius explicat Suarez disput. 79. sect. tertiâ, & alii, nempe ut Deo offeratur pro beneficiis in sanctos collatis; gaudent enim Beati non à se solum, sed etiam ab aliis pro se gratias agi.

Quoad vivos dico posse pro omnibus non excommunicatis, etiam Catechumenis & infidelibus non baptizatis hoc sacrificium, saltem privatim offerri. Quoad Catechumenos olim mos fuit, ut referat Sanctus Clemens libro octavo, capite quadragesimo-quinto, & quadragesimo-sexto, ut orationes pro iis in Missa fierent: quod etiam habetur in Liturgia sancti Chrysostomi, docetque sanctus Augustinus, & alii Patres, Baptismus namque licet sit janua Sacramentorum, non tamen sacrificiorum, cum etiam in Lege veteri sacrificia pro Gentilibus subinde offerrentur, qui tamen ad illa Sacramenta, nisi suscepti prius circumcissione non admittebantur.

Triplex assignari solet huius sacrificii fructus: primus est remissio peccatorum mortalium & venialium, non quidem immediatè, sed impetrando peculiaria auxilia ad penitentiam, & alios bonos actus, quorum operâ peccata deleantur. Secundus fructus est remissio peccata temporalis tam in vivis quàm defunctis, quem effectum præstat hoc sacrificium immediatè in iis quibus applicatur. Tertius demum est aliorum beneficiorum collatio, quem tamen non ita certò præstat ac duos priores.

Debet autem applicatio fieri ante consecrationem saltem calicis; in hac enim actione diximus situm esse actum sacrificii: malè itaque facit, qui prius varias Missas anticipatè celebrat, & postea illis applicat, qui ei offerunt stipendium. Ratio est quia sacrificium, sicut & Sacramentum quodvis, tunc operatur quando primùm absolvitur, imò malè ageret licet quando celebrat faciat intentionem celebrandi pro eo qui primus est oblaturus stipendium; contingere enim potest eum qui primus est daturus stipendium, & consequenter cui tunc applicatur sacrificium non esse ita dispositum quando peragitur sacrificium ad effectum illius percipiendum.

Quæres: An Missæ sacrificium sit valoris simpliciter infinito? In primis certum est hoc sacrificium in actu primo esse infinitum; hostia enim est ipse Christus, qui etiam est principalis offerens: ita omnes communiter. Est ergo hoc sacrificium sufficiens ad quidvis obtinendum, sicut & merita Christi. Quæstio itaque solum est circa liberam Dei institutionem, Utrum scilicet de facto ita ordinaverit, ut ei in actu secundo contulerit virtutem præmium aliquod infinitum extensivè obtinendi; de effectu enim intensivè infinito nullam ei assignatum esse, in confesso est apud omnes.

Cum ergo nulla de hac re facta sit revelatio, agendum est conjecturis & congruentiis. Dico itaque

V. Offerri non debet hoc sacrificium pro damnatis.

VI. Offerri potest hoc sacrificium pro omnibus viventibus non excommunicatis.

VII. Triplex est fructus huius sacrificii.

VIII. Applicatio sacrificii debet fieri ante consecrationem, saltem calicis.

IX. Sine Missa sacrificium valoris simpliciter infinito non habet.

X. Nulla hæc itaque

de re facta
est revelatio
sicq; agendum
congruentia.

itaque cum Scoto, Gabriele, Soto, Suarez hic, disp. 79. sect. duodecimâ, Tannero, Coninck quæst. 83. art. primo, dub. decimo, Præposito ibidem dub. decimo sexto, & decimo septimo, & aliis, effectum illius quem confert præcisè ex opere operato, dum non ponitur obex, esse finitum & limitatum: unde si idem sacrificium pro multis à Sacerdote offeratur, dividitur fructus ejus inter omnes, & quo plures sunt, eo uniusquisque minus accipit.

XI.
Ex communi
praxi Ecclæ
sistæ ostenditur
effectum
hujus Sacrificii
esse finitum.

Probatur itaque primò ex communi praxi Ecclesiæ; sæpius enim pro eadem animâ sacrificium offerimus, idque ex præscripto Ecclesiæ, ut constat ex Missali. Probatur secundò: Nam si effectus sacrificii ejusmodi sit, ut multis, vel etiam omnibus applicatum sacrificium ita profit omnibus & singulis, ac si pro uno tantum offerretur, non rectè facerent Sacerdotes, qui subinde pro uno solum vel vivo vel defuncto sacrificium offerunt; cur enim reliquos privarent illo beneficio, cum nihil minus utilitatis, ex eo quòd pro aliis offeratur, proveniat illi pro quo solo jam offertur.

XII.
Sequeretur
ex contrariâ
sententiâ,
eum qui à
pluribus stipendium
accipit, posse
per unam
Missam omnibus
satisfacere.

Tertiò probatur: Nam per se loquendo, & ex vi institutionis sacrificii, posset secundum hanc sententiam Sacerdos, postquam stipendium à pluribus accepit, uno sacrificio singulis applicato, omnibus satisfacere: quod enim aliqui negant hoc fieri posse, ratione dubii, nihil facit, nam saltem per se loquendo, ut diximus, & quantum est ex naturâ sacrificii, hoc posset fieri. Dices, non posse, quia datur stipendium pro labore, quisque autem laborem illum jure sibi vendicat. Contra: Labor ille non alio modo expetit nisi in quantum est conditio quædam ad fructum sacrificii percipiendum, si ergo ille labor ex eo quòd infumatur pro alio nihil minuit utilitatis, quam hic percipit, sanè irrationabiliter esset invitus, ut pro alio offerretur.

Dices, Sacramentum Eucharistiæ pluribus colatum, tantum unicuique prodest, atque si illi soli applicaretur, ergo & sacrificium. Nego consequentiam: Disparitas est, eadem quippe numero hostia nunquam pluribus confertur, quod si fingatur casus ut plures sumant eandem hostiam, saltem sumptio est diversa.

XIII.
Aliud quo
ad hoc est de
Sacramento
Eucharistiæ,
aliud de Sa-
crificio.

Dices secundò, hinc sequi, si plures interfint eidem Sacro, minorem eos fructum percipere, quàm si adessent pauciores, & multo minùs quàm unus si solus Sacrum audiret. Nego sequelam; sub hac enim ratione qui Sacro interfunt, uniusquisque sigillatim sacrificium illud offert independenter ab alio, & consequenter fructum etiam ejus independenter ab alio percipit, nec ullo modo minorem, quàm si solus adesset, imo aliquando majorem; quo enim plures Sacro assistunt, & majore cum devorione aliquid petunt, citius & copiosius obtinent quod postulant, nec enim minùs placet Deo Petri oblatio ex eo quòd Paulus etiam offerat, quàm si non offerret.

XIV.
Obje. Ergo
si plures Sa-
cro interfunt,
minorem
fructum
percipiunt,
quàm si
tantum
adesset
unus.

Hac ergo ratione crescere potest effectus hujus sacrificii per modum impetrationis, ut docet Suarez citatus, & Coninck dubio decimo, numero centesimo octogesimo-septimo, & dubio 7. numero centesimo decimo-octavo, nempe, ita ut pro diversitate & numero, devotioneque eorum qui interfunt sacrificio, illudque aliquo modo offerunt, uberiorem & uberiorem effectum conferat in infinitum. Ratio hujus est, quia imprimis nec est impossibile ut Deus hoc modo sacrificium instituat, deinde hinc non sequuntur illa incommoda quæ supra posuimus: Nec etiam redderentur homines otiosi, & tepidi in pietate, quod tamen sequitur ex priori, si poneretur effectus ex opere operato infinitus. Unde etiam in ratione impetrationis pendet fructus sacrificii à bonitate Sacerdotis, non tamen is qui confertur ex opere operato. Et hæc de Sacramento simul & sacrificio novæ Legis.

XV.
Quo pacto
crescere pos-
sit effectus
hujus sacri-
ficii per mo-
dum impe-
trationis.

